

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.166/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (8000 Székesfehérvár, Deák Ferenc utca 2.)
Az alperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 8.K.700.267/2023/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. december 1. napjától 2022. november 30. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete település1 településre, míg az alperes által létrehozott helység2i Körzeti Megbízotti Csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzete további 7 településre terjedt ki. A felperes szolgálati panaszát, melyben a perbeli időszakban a beosztásába nem tartozóan rendszeresen – a saját és a KMB Csoport működési körzetén kívül – végzett járőri feladatok, járőrszolgálat, elővezetések, TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldések, migrációs készenlét, M1 autópálya M8 hídl ellenőrzése, átkísérések, kísézőőri, határrendészeti feladatok, határszolgálat, rendezvénybiztosítások, csapatszolgálati feladatok ellentételezés nélküli ellátásáért megbízási díjat igényelt, az alperes elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 1.043.568 forint megbízási díj, és annak 2021. június 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjai képezték. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti 1.043.568 forint megbízási díj, és annak 2021. június 21. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Döntését a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28., 31. pontjaiban, 60-61. §-aiban, 71. § (1) - (7) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatot ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 33. § (1) bekezdésében, 35. § (6) bekezdésében, a körzeti megbízotti szabályzatról rendelkező 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), 2., 3. d), 15., 21-22., 24-25., 44., 72.c) pontjaiban foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy jelen perben a feladatellátás, annak gyakorisága és a munkavégzés helye, nem volt vitatott, azokat az alperes határozatában maga is szerepeltette. Eszerint a felperes a

2020. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakban rendes szolgálati időben a KMB Csoportja működési körzetén kívül 10 alkalommal teljesített szolgálatot, melyből 4 munkanapon határszolgálati feladatokat látott el; a 2021. január 1. és 2021. december 31. közötti időszakban 21 nap teljesített a KMB Csoport működési körzetben szolgálatot, melyből 2X4 nap határszolgálati tevékenység volt; a 2022. január 1. és 2022. november 30. közötti időszakban a KMB Csoport működési körzetén kívüli szolgálat 24 nap volt, melyek közül 3X4 határszolgálat. Az alperes nem vitatta a felperesi személyes nyilatkozatban és kimutatásban szereplő adatokat sem, amely szerint a perbeli időszakban mindösszesen 498 szolgálatot teljesített, amelyek közül 3 során csak járőrszolgálatot látott el, 430 alkalommal vegyesen végzett körzeti megbízotti és járőri feladatokat, 410 esetben működési körzetén kívül, 66 alkalommal a KMB Csoport működési körzetén kívül. Kifejtette, hogy a szolgálati beosztás csak az adott rendőrkapitányság állománytáblázatával összefüggésben, az ott meghatározott munkakörök tekintetében értelmezhető. A beosztást meghaladó további illetékességi területre kiterjedő szolgálat többletterhelést, többletfeladatot jelent. A körzeti megbízottnak alapvetően a saját működési körzetében kell biztosítani az általános rendőrségi feladatellátást, járőrszolgálatra kizárólag a működési körzetében osztható be kivételes jelleggel. A KMB Szabályzat 15. pontja nem értelmezhető úgy, hogy a körzeti megbízott működési körzete a KMB Csoport működési körzetével kibővül. A KMB Szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12. napjától történő módosítása sem eredményezte azt, hogy a felperes megbízási díjra ne lenne jogosult, mivel a munkaköri leírása továbbra is változatlanul a körzeti megbízotti településeken írta elő a feladatellátást. Megállapította, hogy a KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, és a munkáltató ezt nem bővítheti korlátlanul, az alperesi utasításra ellátott, más munkakörbe tartozó feladatok nem maradhatnak ellentételezés nélkül. A járőri és a körzeti megbízotti feladatok nem azonosak, még ha közöttük átfedések is vannak. A felperes munkaköri leírásaiból az olvasható ki, hogy a körzeti megbízott közterületi jelenléte, tevékenysége nem azonosítható a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 70. § (1) bekezdése szerinti járőrözéssel. A Kúria kialakult joggyakorlatára hivatkozással kifejtette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következőleg akkor illetheti meg a felperest megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztáshoz kapcsolódó feladatkört lát el többletfeladatként. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik a szolgálati beosztásához, az többletfeladatként értékelhető, és külön ellentételezésre, megbízási díjra jogosít. A KMB Szabályzat 21. pontja alapján történő elvonások (fokozott ellenőrzés, különleges jogrend, TIK küldések) jogszerűek voltak ugyan, de ez nem jelentette azt, hogy a felperes emiatt ellentételezésre ne tarthatna igényt. A felperes esetében a Hszt. 60. § (1) bekezdésében foglalt átrendelés és ideiglenes átrendelés feltételei nem valósultak meg; átrendelésre mindösszesen 24 alkalommal, a kereseti kérelem alapjaként megjelölt 36 hónapra eső, az alperes által is elismerten a saját működési körzetén kívüli szolgálatokkal érintett napok számának csak csekély hányadában került sor. E körben nem helytálló az az alperesi érvelés, mely szerint a bíróság kimondhatja, hogy állományparancs nélkül is létrejött az átrendelés; ezen érvelésnek a 31/2015. BMr. 33. § (1) bekezdése ellentmond. Hasonlóképpen nem fogadható el az az alperesi hivatkozás sem, miszerint az ideiglenes átrendeléshez előírt írásbeli utasításnak a felperes számára készített szolgálattervezetek megfelelnek. A szolgálattervezet mint eltérő célt szolgáló okirat ugyanis szintén nem alkalmas az írásbeli utasítás helyettesítésére. A KMB Szabályzat 2. c) pontjának 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezésének és a Szolgálati Szabályzat 70. § (1) bekezdésének együttes értelmezése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a normatív utasítás kiadására jogosult járőrözés hiányában kívánta kibővíteni a körzeti megbízotti feladatellátást; amelyből az következik, hogy a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja

alapján 2022. augusztus 12. és 2022. november 30. napjai közötti időszakban megbízási díj iránti igényt az alperessel szemben alappal nem támaszthat. Rögzítette továbbá, hogy a felperes 2022. augusztus 12. napjától a kísézői feladatok ellátása miatt a KMB Szabályzat 25. a) pontja alapján sem igényelhet megbízási díjat, mivel e feladatok ezen időponttól a körzeti megbízottak esetében nem tiltottak. Összességében a keresetet a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján találta megalapozottnak, míg a b) pont szerinti eset fennállását arra utaló tény, adat hiányában nem állapította meg. A megbízási díj mértéke tekintetében akként foglalt állást, hogy a felperes többletfadatai (működési körzeten kívüli feladatellátás) a szolgálatai jelentős részét (96%) tették ki, amelyek során 87%-ban járőrszolgálatot teljesített, ami alapján az illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj arányos ellentételezést jelent. A késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját a kereseti kérelemhez képest eltérő időponttól, 2021. június 21. napjától állapította meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében – a védiratában foglaltakat fenntartva, a felperesi igényt jogalapjában vitatva – elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a teljes kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a 2022. augusztus 12. és 2022. november 30. napjai közötti időszakra megítélt megbízási díj elutasítását, harmadlagosan a megbízási díjnak az illetményalap 50%-ban történő megállapítását, továbbá annak 25%-os mértékre mérséklését kérte; az elsőfokú ítéletnek a kereset részbeni elutasítását tartalmazó rendelkezését nem vitatta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban téves jogértelmezésre jutott, amikor a felperes megbízási díjra való jogosultságát megállapította. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjait, valamint a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4), (5) bekezdéseit jelölte meg. Előadta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerint a megbízási díjra való jogosultság a létszámadatok alapján nem alátámasztott. A veszélyhelyzet idején teljesített szolgálat szintén nem alapozza meg a megbízási díjra való jogosultságot, mivel az ezen időszakban ellátott feladatok a körzeti megbízott munkaköréhez tartoztak, azt köteles volt ellátni. Nincs külön vészhelyzeti rendőri állomány, nincsen rá külön beosztás sem, hanem az valamennyi rendőr együttes feladatellátását jelenti, tehát külön munkakör erre az esetre nem értelmezhető. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a KMB Csoport létrehozásának a célját, valamint a KMB Csoport és körzeti megbízott működési körzete közötti különbséget, a kettő között nincs határvonal, a körzeti megbízottnak a KMB Csoport teljes működési körzetében el kell látnia a feladatait. Ezt a jogértelmezést erősíti a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től módosult 2. pontja is. A KMB Szabályzat módosítása egyértelművé teszi, hogy a körzeti megbízottnak nem csak a működési körzetében, hanem a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén kell ellátni a feladatait. E körben az ítélet ellentmondásos, mivel egyfelől a munkaköri leírásban foglaltakkal indokolja a működési körzetben való feladatellátást és a megbízási díjra való jogosultságot, másfelől a munkaköri leírásban foglaltaknak nem tulajdonít ügydöntő jelentőséget. A KMB Szabályzat, közjogi szervezetszabályozó eszközök, munkáltatói utasítások magasabb szinten állnak, mint a munkaköri leírás, ami maga is utal ezen előírások figyelembevételi kötelezettségére. A KMB Szabályzat módosuló rendelkezéseinek érvényre juttatását a munkaköri leírás változatlansága nem akadályozhatja. Tényszerűen megállapítható, hogy a rendőrségnél két külön szabályzat van a járőrökre és a körzeti megbízottakra, azonban e beosztások feladatai részben fedik

egymást, vagyis a felperes is köteles volt járőrfeladatokat ellátni, az számára többletfeladatot nem eredményezett. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása ellentmond a KMB Szabályzat 37. pontjának, mely szerint a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, azaz a járőrfeladathoz képest többlettevékenységet nem jelent. Az elsőfokú ítélet nem kellő súllyal veszi figyelembe a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonására vonatkozó szabályozást, mely 5 esetet említ, amikor a felperes eseti jelleggel elvonható a működési körzetéből. A megbízási díj mértékének megállapítása a munkáltató mérlegelési joga, amely munkáltatói jogot az ítéletben 75%-os mértékben megállapított díjazás elvonja. A magasabb besorolású, magasabb képesítési követelményeknek megfelelő, magasabb díjazásra is jogosító körzeti megbízotti beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, sem többletterhelés, így a rendvédelmi illetményalap 50%-nak megfelelő mértékű megbízási díj megállapítása indokolt. A 31/2015. BMr. 35. § (5) bekezdése alapján a helyettesítési díjat a pert indító személyek és a betöltetlen beosztások arányára tekintettel meg kell osztani.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy az e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. Rámutatott, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott milyen szűkítésekkel láthat el járőrfeladatot, csak járőrvezetőként járőrrel közösen, és csak a körzetén belül. A körzeti megbízottnak a saját működési körzetén belül kell 70%-ban közterületi szolgálatot teljesítenie, nem bármely közterületen. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, hogy a felek közötti jogvitát a megbízási és nem az átrendelés szabályai szerint kell elbírálni. A különleges jogrendre hivatkozást – az azzal összefüggő feladatvégzés megjelölése, továbbá az eseti jelleg hiánya miatt – vitatta. E körben hivatkozott a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére. A megbízási díj mértéke megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak, valamint az alperes e körben jogszabálysértést nem jelölt meg. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; a járőr és egyéb feladatai nem esetiek, hanem rendszeresek voltak. Az alperes álláspontjával ellentétben a körzeti megbízotti beosztás feladatai nem foglalják magukba a járőri beosztás valamennyi feladatát. A körzeti megbízott és járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normál esetben párhuzamosan hajtják végre. A KMB Szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12-ével történő módosulásával kapcsolatban kifejtette, hogy a munkáltatónak nincs korlátlan szabadsága a normaalkotás során, arra jogszabályi felhatalmazás alapján, annak keretei között van csak lehetősége. A Kúria döntéseire hivatkozva utalt arra, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A KMB Szabályzat módosítása ezáltal nem rontja le a megbízási díjra való jogosultságát, valamint ellentétes a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletével és a Hszt. rendelkezéseivel. Álláspontja szerint a megbízási díj mértékét az elsőfokú bíróság a kiforrott bírói gyakorlat alapján helytállóan állapította meg; a jogszabályi minimum alatti megbízási díj fogalmilag kizárt.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, a másodfokú bíróságtól eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte. Az ítéltábla a fellebbezés keretei között eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseinek előírásait betartva kifejtette, amellyel – az indokolás kiegészítésével – a másodfokú bíróság is egyetértett.

[9] Az alperes fellebbezésében a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjainak megsértésére hivatkozott, továbbá kiemelt jelentőséget tulajdonított a fellebbezés azon „C” pontban foglalt releváns hivatkozásának, miszerint a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult, ami – álláspontja szerint – a megbízási díjra való jogosultság ezen időponttól való megállapíthatóságára is kihatott. Erre tekintettel az ítéltábla a felperes megbízási díjra való igényét a KMB Szabályzat módosítása előtti és utáni időszakra ketté bontva vizsgálta.

[10] Az ítéltábla elsődlegesen rámutat: miután az elsőfokú ítélet jogszerűségének felülbírálata a fellebbezésben megjelölt jogszabálysértésre és az ennek alapjául előadott indokokra tekintettel végezhető el [Kp. 99. § (1) bekezdés, 100. § (2) bekezdés b) pont, 108. § (1) bekezdés], ezért a fellebbezés kizárólag abban az esetben vezethet eredményre, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegét a megsértettként megjelölt jogszabályhely és az azzal összefüggésben kifejtett jogszabálysértés alapján vizsgálni tudja. Ekként az elsőfokú ítélet érdemi, jogszerűségi felülbírálatának előfeltétele a fellebbezés ezt lehetővé tevő érdemi indokainak alkalmassága. Az alperes a fellebbezésében – a 2022. augusztus 12. napjával kezdődő időszak tekintetében – hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjának megsértésére is (vagyis a fellebbezést megalapozó jogszabályhelyet megjelölte), azonban az érintett időszak vonatkozásában előadott, a KMB szabályzat módosítására alapított indokolása ezen – az ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátására alapított – jogcím tekintetében nem, csupán a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított elsőfokú ítéleti rendelkezés kapcsán lett volna értelmezhető, vagyis az alperesnek az általa sérelmezettként megjelölt jogszabályhely [Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pont] megsértéséhez fűzött jogi indokolása – a kettő közötti oksági kapcsolat hiányában – alkalmatlan volt az elsőfokú ítélet kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapított jogsértő jellegének megállapítására. Miután a fellebbezés [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjával összefüggésben kifejtett] indokai a megjelölt [a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapított] jogszabálysértéssel nem hozhatók összefüggésbe, így az elsőfokú ítélet alperes által

állított okból fennálló jogszabálysértő jellege a fellebbezés alkalmatlan indokolása alapján a 2022. augusztus 12. napjától számított időszak tekintetében nem volt megállapítható.

[11] Az ítéltábla nem fogadta el az alperesnek a Hszt. 2023. február 1-jei módosításához kapcsolódóan kifejtett érvelését sem, tekintettel arra, hogy az a pertárgyi időszakot nem érinti.

[12] Miután a perben nem volt vitatott a döntés ténybeli alapjául szolgáló felperesi feladatkimutatás, ezért a felek közötti jogvita alapvető kérdését a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszak vonatkozásában a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria – a KMB szabályzat módosításának esetleges következményei kivételével – a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében már elvégezte.

[13] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[14] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[15] A Kúria következetes gyakorlata szerint, a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat

ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.45.076/2022/4.).

[16] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás (F/6. számú melléklet) szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat (e bekezdésben a 2022. augusztus 11. napjáig hatályos) 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a KMB Csoport működési körzetében ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén és a KMB Csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tiltotta a körzeti megbízott igénybevételét kísérelői feladatokra.

[17] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakban rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[18] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.); amennyiben az alperes nem állapít meg és nem fizet megbízási díjat a felperesnek, a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatja meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését kizárólag azon az alapon nem tartotta megalapozottnak, hogy a körzeti megbízotti szolgálati beosztás magasabb besorolású a járőri, járőrvezetői beosztásnál, ahhoz nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, és többletterhelést sem jelent. Jelen esetben a mérlegelés kereteit a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt 50-200 %-ig terjedő tartomány, annak konkrét szempontjait pedig a 31/2015. BMr. 35.

§ (6) bekezdésében felsoroltak határozzák meg; mely utóbbi norma előírja, hogy a helyettesítési díjat a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A mérlegelés akkor okszerű, ha valamennyi mérlegelési szempont a döntés meghozatalánál figyelembevételre kerül. Egyetlen mérlegelési szempont kiragadása (alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladat ellátása) a komplex mérlegelést nem teszi okszerűtlenné, és abból a többletfeladatok nagyságára, valamint az okozott többletterhek mértékére vonatkozó következtetés nem vonható le. E körben az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a többletfeladatok mennyiségét, rendszerességét, folyamatosságát értékelte, mely értékelési szempontokra a fellebbezés ellenérveket nem hozott fel, azokat nem döntötte meg. Mindebből következően az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a felperest az általa végzett többletfeladatokért összességében a rendvédelmi illetményalap 75 %-nak megfelelő megbízási díj illeti meg.

[19] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. Az ítéltábla a másodfokú perköltség mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. A felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel alaposnak fogadta el.

[21] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (83.485 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (1), (6) bekezdéseire figyelemmel az állam viseli.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 18.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
Ervin s.k.

a tanács elnöke

bíró

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

előadó bíró

dr. Farkas